

[Finansministeren.]

Efter at Danmark er indtrådt som medlem af Den europæiske Betalingsunion, vil garantien i væsentligt omfang vedrøre Danmarks betalingsmellemværende med unionen eller de bilaterale forhold, der måtte udspringe af Danmarks medlemskab af unionen.

Mellemværendet med betalingsunionen opstår ved månedlige udligninger af Danmarks bilaterale saldi med de øvrige Marshalllande. Dette mellemværende er derfor ikke væsensforskelligt fra de mellemværender, der udspringer af de bilaterale betalingsaftaler, for hvilke der er afgivet garanti i medfør af lovens § 1. Når forholdet ligger således, vil en ændring af selve lovens ordlyd ikke være fornøden, for at finansministeren kan afgive garanti overfor Danmarks Nationalbank også for såvidt angår Den europæiske Betalingsunion.

I tilfælde af betalingsunionens opløsning eller i tilfælde af Danmarks — eller et andet deltagerlands — udtræden af unionen vil der i hovedsagen ske det, at betalingsmellemværendet med unionen opløses i en række bilaterale mellemværender deltagerlandene imellem, hvorved den overfor Danmarks Nationalbank afgivne garanti får karakter af en garanti for hvert enkelt betalingsmellemværende mellem Danmark og de pågældende deltagerlande.

Da de særlige betalingsforhold, som førte til gennemførelsen og de senere forlængelser af loven af 30. marts 1946, stadig består, og regeringen derfor er af den opfattelse, at det fortsat må anses for nødvendigt, at der ydes garanti overfor Danmarks Nationalbank med hensyn til de tab, der måtte opstå i forbindelse med indgåede betalingsaftaler med udlandet, foreslås det, at den i loven af 30. marts 1946 givne bemyndigelse forlænges for 3 år.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i midlertidig lov af 3. februar 1950 om tillæg til lov om banker.

Under de forhandlinger, der er blevet ført mellem finansministeriet og bankerne om disses medvirken ved gennemførelsen af loven om tvungen opsparing, fremkom der fra bankernes side visse betænkeligheder ved at skulle modtage de opsparede beløb, idet disse beløb forøger bankernes samlede forpligtelser og derved forringer det bestå-

ende forhold mellem bankens egenkapital og dennes samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der er herom i banklovens § 7 givet den bestemmelse, at egenkapitalen skal udgøre mindst $\frac{1}{10}$ af bankens samlede gælds- og garantiforpligtelser af enhver art, og i § 13 er det bestemt, at af den del af årets nettooverskud, som ikke medgår til dækning af muligt underskud fra tidligere år, skal der, medmindre egenkapitalen udgør mindst 15 pct. af bankens samlede gælds- og garantiforpligtelser, henlægges årlig mindst 20 pct., og således at mindst 15 pct. henlægges til reservefonden. På disse uheldige følger for banken vil der kunne rådes bod, hvis man tillader, at den bundne opsparing ikke skal influere på beregningen af, om en bank opfylder kravene i banklovens §§ 7 og 13.

Ganske vist indeholder lov om banker nr. 254 af 25. juli 1938 § 7 en adgang for ministeren for handel, industri og søfart til at regulere forholdet ved enkeltdispensationer, men dels er der ikke den samme adgang for ministeren til at dispensere fra § 13, dels har bankerne udtrykt stærke ønsker om at få en udtrykkelig lovhjemmel, der fastslår bankernes ret til at bortse fra disse beløb, uden at de herved kommer i konflikt med banklovens regler.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 9 medlemmer til det i § 2, stk. 2, i lov nr. 235 af 27. maj 1950 om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse omhandlede udvalg.

Formanden: Der vil være at foretage lodtrækning mellem det radikale venstre og Danmarks retsforbund om besættelse af den 9. plads i udvalget. (Lodtrækning). På sedlen står: Danmarks retsforbund.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Lars P. Jensen, Lars M. Olsen, Aage Fogh, Himmelstrup, Ollgaard, Fibiger, Asger Jensen og Oluf Pedersen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til lov om sønøring af 28. februar 1916 med senere ændringer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 823; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 51).